

Nya generationen grundare vill inte bygga ensamma

Man bygger snabbare och bättre tillsammans med andra som bygger, och fysisk närhet till likasinnade är en konkret tillgång.

En eftermiddag i Helsingfors sitter två personer som inte kände varandra för en månad sedan vid samma bord på Founders House i Elhuset. Den ena bygger ett bolag inom en bransch hon knappt visste fanns för sex månader sedan. Den andra har just lämnat ett nygrundat bolag och letar efter nästa utmaning. De byter telefonnummer innan kaffet har kallnat. Två veckor senare jobbar de tillsammans.

Den scenen utspelar sig dagligen, och inte bara i Helsingfors. I Stockholm, Köpenhamn, Oslo, Tallinn, Vilnius och Riga händer samma sak just nu, på platser med namn som Nine Three Quarters, AI Madlab, Room, Based Space och Shipyard. Det är ingen slump att dessa hubbar dykt upp parallellt över hela Norden de senaste åren. Det är ett tecken på att vårt startup-ekosystem håller på att mogna, och något vi har anledning att glädjas åt.

Idén om att samla talangfulla människor

Robin Hansson är partner i riskkapitalfonden Wave Ventures och styrelsemedlem i startupnätverket Founders House.

”Wolt, Supercell, Smartly och många fler har gett oss en kritisk massa av människor som varit med på resan och nu är villiga att hjälpa nästa kull.”

på samma fysiska plats är inte ny. Redan på 70-talet träffades 32 hobbyentusiaster i ett garage i Menlo Park, Kalifornien, på Homebrew Computer Clubs första möte. En av dem var **Steve Wozniak**, som senare skrev att utan datorklubbar hade Apple

aldrig existerat. Det var på klubbens möten han först visade prototypen av Apple I. Inte för media, utan för sina meningsfränder. Ur samma krets växte också Cromemco, Osborne Computer, Processor Technology och Byte Shop. Time har kallat klubben "smältdegeln för en hel industri".

Kapital ensamt räcker inte

Mönstret upprepas. Från en grupp med PayPal:s första 50 anställda kom grundarna och de tidiga investerarna i LinkedIn, YouTube, Tesla, SpaceX, Palantir, Yelp, Affirm och Yammer. "PayPal-maffian" var inte ett resultat av tur, utan av att människor som arbetat tätt tillsammans höll kontakten efter att bolaget såldes. När **Paul Graham** och **Jessica Livingston** grundade Y Combinator 2005 var hela poängen densamma:

Ett återkommande inslag i de nystartade bolag som kommit längst snabbast är att grundarna har varit aktiva i någon form av community. Bild från startup-hubben Founders House i Elhuset i Helsingfors. Foto: Founders House

att samla founders fysiskt, eftersom kapital ensamt inte räcker.

Idag är trenden tillbaka i San Francisco i nya former. The Residency, HF0, Foundry och AGI House erbjuder bostäder där founders bor och bygger tillsammans i tre till sex månader åt gången. Det är medvetna återskapanden av samma fenomen som garaget i Menlo Park en gång representerade.

Det här är något som faktiskt skiljer den nya generationen finska och nordiska grundare från den föregående. Bilden av den traditionella finska entreprenören har länge varit ingenjören som lämnade ett storbolag

och byggde i tystnad – ensamt och solitärt, snarare än öppet och kollektivt. Den nya generationen har en annan utgångspunkt: att man bygger snabbare och bättre tillsammans med andra som bygger, och att fysisk närhet till likasinnade är en konkret tillgång snarare än en distraktion.

Infrastruktur av framgångshistorier

Mycket av det här har vi uppstartseve-
manget Slush att tacka för. Slush har under
det senaste decenniet inte bara producerat
ett enskilt event en gång om året, det har
producerat en hel infrastruktur av fram-
gångshistorier, återvändande grundare och
kapital som söker nya hem. Wolt, Supercell,
Smartly och många fler har gett oss en kri-
tisk massa av människor som varit med på
resan och nu är villiga att hjälpa nästa kull.

Det är delvis det som gör mötesplatserna
värdefulla nu på ett sätt de inte hade kunnat
vara för tio år sedan. Det finns helt enkelt
tillräckligt många erfarna operatörer, inves-
terare och repeat founders i Helsingfors för
att ett rum med rätt kuratering ska vara värt
att kliva in i. Som **Ilkka Paananen**, grundare
av Supercell, har formulerat det: den finska
spelindustrin bevisade att en tät gemenskap
är precis vad ett litet land behöver för att
producera globalt slagkraftiga bolag.

Som investerare i tidigt skede ser jag
effekten direkt. Tiden från en första idé till
det första riktiga steget, den första anställ-
ningen, första kunden, första pitchen, är
dramatiskt mycket kortare när en grundare
rör sig i en sådan miljö, jämfört med någon
som driver ensam ute på öppet hav.

Mycket handlar om samtalen

Det handlar inte bara om finansiering, även
om kapital flödar lättare när relationer redan
finns. Det handlar lika mycket om de mer
odramatiska sakerna: vem som rekomen-
derar en bra rekryterare, vem som varnar för

fel jurist, vem som introducerar dig för den
första kunden. Friktionen i de momenten
avgör ofta om ett bolag kommer i rörelse
alls under sitt första kritiska år.

Och innehållet i de här samtalen är inte
ytligt. På den typen av platser jobbar några
med att tillämpa AI på medicinska problem
som tidigare ansetts olösliga; andra med
att flytta gränsen för vad som är möjligt i
samma språkmodeller som halva världen nu
försöker bygga affärer ovanpå. Det är inte
ett gäng som möts för att jaga trender, det
är människor som råkar bygga inom några
meter från varandra.

Rätt människor i samma rum

Den ensamma grundaren kan säkert också
lyckas. Historien är full av exempel. Men
sannolikheten är en annan, och tiden det tar
är längre. När jag tittar på vilka av de bolag
jag följer som kommit längst snabbast, är
ett återkommande inslag att grundarna har
 varit aktiva i någon form av community.

Hubbar fungerar. Det har de gjort sedan
Menlo Park 1975, och det är samma
mekanism som driver Elhuset 2026: rätt
människor i samma rum komprimerar tiden
från idé till genomförande. Att de nu växer
fram parallellt över hela Norden visar att vi
nått den kritiska massan som krävs för att
modellen ska bita.

Det här är värt att stödja, generellt, inte
riktat. Av investerare som har tid att dyka
in på en lunch och en kaffe. Av erfarna
operatörer som kan bidra med konkreta råd
till nästa kull. Av offentliga aktörer som för-
står att infrastruktur inte bara är vägar och
bredband, utan också mötesplatser. Av alla
som bryr sig om att Norden ska producera
fler globalt relevanta bolag de kommande
tio åren än vi gjort de senaste tio.

Den nya generationen vill inte bygga
ensam. Det är en god nyhet, och den är värd
att tas på allvar.